

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1223/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог Огранка предузећа за изградњу, одржавање и заштиту путева „Приједорпутеви Б“ АД Приједор, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Срђа Марковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2557/2021 од 25.06.2021. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2557/2021 од 25.06.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2557/2021 од 25.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судске јединице у Владичином Хану П1 171/17 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћене основне зараде по основу остварених сати прековременог рада и уговорене увећане зараде по основу прекорвременог рада за период од јуна 2014. године до децембра 2014. године, од априла 2015. године до децембра 2015. године и од фебруара 2016. године до децембра 2016. године, исплати појединачне месечне износе ближе означене у изреци ове пресуде, са законском затезном каматом почев од 01. у месецу по истеку наредног месеца за текући месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да за тужиоца на досуђене износе зараде за наведени период код надлежних фондова ПИО и здравственог осигурања, уплати доприносе за обавезно социјално осигурање по стопи и основици које важе на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 187.174,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2557/2021 од 25.06.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева тужиоца за исплату увећане зараде за прековремени рад, засноване на примени одговарајућих одредби материјалног права. Закључак нижестепених судова о обавези плаћања накнаде на име увећане зараде за прековремени рад заснован је на утврђеним чињеницама да је тужилац засновао радни однос са пуним радним временом у трајању од 40 сати недељно, у петодневној радној недељи, осам часова дневно, те да је тужилац за потребе туженог у спорном периоду остварио фактички рад дужи од пуног радног времена на име остварених сати прековременог рада, који нису исказани у обрачунским листама, нити му је увећана зарада исплаћена, применом одредби Закона о раду. Примена материјалног права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, зог чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равнправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради исплате новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као у имовинскоправним споровима која се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.06.2017. године, а вредност предмета спора је 489.368,66 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**